

NOTAT

BENCHMARKING AF UDSÆTTELSESR I KOMMUNERNE

MIDTVEJSNOTAT

GUNVOR CHRISTENSEN
ANDERS GADE JEPPESEN
KRISTOFFER MARKWARDT

KØBENHAVN 2015

BENCHMARKING AF UDSÆTTELSE I KOMMUNERNE. MIDTVEJSNOTAT.
Afdelingsleder: Kræn Blume Jensen
Afdelingen for socialpolitik og velfærdsydelser

© 2015 SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd
Herluf Trolles Gade 11
1052 København K
Tlf. 33 48 08 00
sfi@sfi.dk
www.sfi.dk

SFI's publikationer kan frit citeres med tydelig angivelse af kilden.

SFI-notater skal danne grundlag for en faglig diskussion. SFI-notater er foreløbige resultater, og læseren bør derfor være opmærksom på, at de endelige resultater og fortolkninger fra projektet vil kunne afvige fra notatet.

INDHOLD

1	INDLEDNING OG SAMMENFATNING	5
	Sammenfatning	6
	Notatets struktur	6
2	METODE OG DATA	7
	Empirisk strategi	7
	Statistisk usikkerhed ved den estimerede benchmarkingindikator	9
	Vægtning af observationer i datamaterialet	10
	Data	12
	Forskelle i matchrates	14
	Data fra Danmarks Statistik	16
3	UDVIKLING I FOGEDSAGER OG EFFEKTIVE UDSÆTTELSE	21
	Udvikling i antal fogedsager for 2007-13	21
	Variation i mellem kommuner i antal udsættelser	23
4	RESULTATER AF BENCHMARKINGANALYSE	27

BILAG	39
Bilag 1 Estimationer	39
LITTERATUR	43

INDLEDNING OG SAMMENFATNING

På landsplan er der betydelige forskelle i omfanget af udsættelser af lejere, og det kan der være mange grunde til. Det kan eksempelvis skyldes forekomsten af udsatte grupper i en kommune, udbuddet af boliger på det lokale boligmarked eller karakteren af det lokale arbejdsmarked. Men disse forskelle kan også skyldes kommunernes forskellige praksis med at håndtere udsættelsessager. Vi ved fra tidligere SFI-undersøgelser (Høst m.fl., 2012; Christensen & Nielsen, 2008), at kommunernes håndtering af foged- og udsættelsessager varierer fra kommune til kommune.

Ministeriet for By, Bolig og Landsdistrikter har igangsat en undersøgelse af udsættelsessager med fokus på dels den demografiske udvikling i udsættelser, dels at foretage en benchmarkinganalyse af kommunerne i forhold til omfanget af udsættelsessager.

Dette midtvejsnotat har til formål at præsentere foreløbige resultater fra benchmarkinganalysen af omfanget af udsættelser i kommunerne. Vi opstiller en model, hvor vi estimerer det forventelige antal udsættelser i en kommune, når vi tager højde for de borgere, der bor i kommunen samt karakteren af bolig- og arbejdsmarkedet. Det forventelige antal udsættelser sammenholder vi med det faktiske antal udsættelser, og herudfra udregner vi en såkaldt benchmarkingindikator. Denne indikator bruger vi til at inddele kommunerne i fem grupperinger, der viser om kommuner henholdsvis har flere eller færre udsættelser end forventet.

Resultaterne af benchmarkinganalysen er foreløbige, idet der på nuværende tidspunkt stadig mangler relevante forhold i benchmarkingmodellen. Eksempelvis antallet af stofmisbrugere, antallet af borgere med psykiatriske indlæggelser samt forekomsten af projekter med henblik på at forebygge udsættelser (fx gældsrådgivning). Disse data er først tilgængelige i 2015.

Den endelige afrapportering af udsættelsesundersøgelsen foreligger ultimo april 2015.

SAMMENFATNING

Resultaterne af benchmarkinganalysen viser, at der er tydelige forskelle mellem kommunernes faktiske udsættelser og forventede antal udsættelser. Kommunerne varierer inden for en skala, hvor der er kommuner, der har omtrent halvt så mange observerede udsættelser i forhold til et forventet antal udsættelser, når der tages højde for forhold vedrørende individer, kommuner og boligorganisationer. I den anden ende af skalaen er der kommuner, hvor der er dobbelt så mange udsættelser som forventet. Det er dog væsentligt at tage forbehold for, at dette er foreløbige resultater, og at disse resultater kan ændre sig i den endelige afrapportering, idet der ikke i den aktuelle model er taget højde for alle de forhold, der kan formodes at have indflydelse på omfanget af udsættelser, fx antallet af stofmisbrugere, antallet af psykisk syge borgere, og omfanget af gældsrådgivningsprojekter.

Kommunerne er på baggrund af benchmarkanalysen grupperet i fem lige store grupper. Der er kommuner med få udsættelser, og deres benchmarkingindikator er derfor behæftet med større usikkerhed end kommuner der har mange udsættelser. Når der er større usikkerhed på benchmarkingindikatoren kan kommuner være placeret i én gruppe, men når vi tager højde for usikkerheden kunne disse kommuner også være placeret i en gruppe, der støder op til.

Vi har foretaget robusthedstjek af benchmarking modellen, der bekræfter modellens foreløbige resultater.

NOTATETS STRUKTUR

Rapporten er struktureret således, at vi i kapitel 2 beskriver data og metode, der ligger grund for resultaterne i dette midtvejsnotat. I kapitel 3 beskriver vi udviklingen i antal fogedsager og effektive udsættelser, og i kapitel 4 beskriver vi de foreløbige resultater af benchmarkinganalysen.

METODE OG DATA

I dette afsnit beskriver vi indledningsvis den empiriske strategi, der ligger til grund for estimeringen af benchmarkingindikatoren. Dernæst præsenterer vi de data, der ligger til grund for analysen, herunder frembringelse og klargøring af data for fogedsager.

EMPIRISK STRATEGI

Risikoen for at blive mødt med en fogedsag, som potentielt ender i en effektiv udsættelse, afhænger af en række faktorer; det være sig både individuelle risikofaktorer, såsom tilknytning til arbejdsmarkedet og ændringer i familiestruktur, samt samfundsøkonomiske forhold såsom arbejdsmarkedet og borgersammensætning i kommunen. Derudover påvirkes hustrandens risiko for at blive mødt med en fogedsag, samt udfaldet af sagen, også af den kommunale praksis i forhold til lejere, som af én eller anden grund ikke møder de kontraktlige forpligtigelser.

Det er netop den kommunale variation i antallet af effektive udsættelser, som er omdrejningspunktet for denne analyse. Vi ønsker at estimere, hvor stor variationen der er i antallet af effektive udsættelser kommunerne imellem, når der tages højde for en lang række individuelle og samfundsøkonomiske faktorer. Hvis den ikke-forklarede del af variationen varierer systematisk på tværs af kommunerne, kunne det indikere, at kommunernes forskelligartede håndtering af fogedsager spiller en direkte rolle for antallet af effektive udsættelser.

En effektiv udsættelse er en binær variabel, som antager værdien 1, hvis en hustru udsættes og værdien 0, hvis hustranden ikke udsættes. Vi ønsker at estimere sandsynligheden for at observere en effektiv udsæt-

telse som funktion af individuelle og samfundsøkonomiske faktorer. Eftersom forekomsten af effektive udsættelser er mindre end én procent, og dermed tæt på grænseværdien nul for en sandsynlighed, er det mest hensigtsmæssigt at vælge en ikke-lineær sandsynlighedsmodel for dermed at undgå risikoen for negative forventede sandsynligheder for en udsættelse.

I den ikke-lineære sandsynlighedsmodel udtrykkes en effektiv udsættelse ved et indeks (en kontinuert latent variabel), der bestemmes som en funktion af individuelle og samfundsøkonomiske karakteristika. Den latente variabel for husstand i i boligorganisation b i kommune k i år t udtrykkes ved en lineær funktion af husstandens socioøkonomiske karakteristika, $\mathbf{x}_{ibkt}^H$, forhold inden for boligorganisationen, $\mathbf{x}_{bt}^B$, samt faktorer på kommunalt niveau, $\mathbf{x}_{kt}^K$, såsom lokale arbejdsmarkedsbetingelser og borgersammensætningen i kommunen:

$$y_{ibkt}^* = \alpha + \beta \mathbf{x}_{ibkt}^H + \gamma \mathbf{x}_{bt}^B + \delta \mathbf{x}_{kt}^K + \varepsilon_{ibkt}$$

Sammenhængen mellem den observerede binære variabel for effektive udsættelser y_{ibkt} og indekset y_{ibkt}^* er givet ved

$$y_{ibkt} = \mathbf{1}(y_{ibkt}^* > 0)$$

Valget af estimationsmodel afhænger af den fordeling, man antager for ε_{ibkt} . Vi antager her en logistisk fordeling og estimerer således en logit-model.

Den del af variationen i y_{ibkt}^* , som ikke kan forklares af de inkluderede forklarende variable opfanges af fejleddet, ε_{ibkt} . Fejleddet afspejler således alle forhold, som er korreleret med risikoen for en udsættelse, men som ikke er medtaget i modellen, eksempelvis husstandens personlighedstræk, ikke-registrerede indtægter eller gæld samt forskelle i kommunalpraksis vedrørende udsættelser. I den udstrækning, de husstandsspecifikke komponenter i fejleddet er tilfældigt fordelt mellem landets kommuner, kan kommunale variationer i fejleddet bruges til at sige noget om den kommunale praksis' betydning for risikoen for at blive udsat. Vi kan derfor udnytte den del af variationen i udsættelsessandsynligheden, som modellen ikke forklarer, til at sammenligne kommunerne.

Vi estimerer parametrene i modellen og beregner for hver husstand den estimerede sandsynlighed for en effektiv udsættelse givet husstandens karakteristika, $\hat{p}_{ibkt}(y = 1|\mathbf{X})$. Herefter beregner vi den gennemsnitlige estimerede sandsynlighed for en udsættelse i hver kommune, dvs. den forventede andel af husstande i kommunen, som oplever en effektiv udsættelse. Benchmarkingindikatoren beregnes dernæst som det relative forhold mellem kommunens observerede andel af effektivt udsatte husstande, $\bar{y}_k$, og modellens forudsigtelse, $\hat{p}_k$:

$$\hat{I}_k = \frac{\bar{y}_k}{\hat{p}_k} = \frac{\frac{1}{N_k} \sum_{i=1}^{N_k} \bar{y}_{ibkt}}{\frac{1}{N_k} \sum_{i=1}^{N_k} \hat{p}_{ibkt}}$$

Indikatoren angiver det relative forhold mellem den observerede og den forventede andel af effektivt udsatte husstande i en kommune og er dermed et udtryk for den del af variationen i effektive udsættelser, som modellen ikke forklarer. Hvis $\hat{I}_k > 1$ betyder det, at vi observerer en større andel af effektive udsættelser i kommune k end forventet på baggrund af modellens forudsigelser, mens $\hat{I}_k < 1$ er udtryk for det omvendte forhold. En værdi på 1,1 betyder således, at vi observerer 10 procent flere effektivt udsatte husstande i den givne kommune end forventet.

STATISTISK USIKKERHED VED DEN ESTIMEREDE BENCHMARKINGINDIKATOR

Benchmarkingindikatoren er ikke et tal, som vi kan observere, men derimod en estimeret størrelse, som er behæftet med statistisk usikkerhed. For at kunne give et retvisende og nuanceret billede af værdien af benchmarkingindikatoren på tværs af kommunerne beregner vi derfor et skøn over usikkerheden og angiver en øvre og en nedre grænseværdi inden for, hvilke vi kan være relativt sikre på, at den sande benchmarkingværdi ligger.

Vi estimerer usikkerheden for en kommunes benchmarkingindikator ved bootstrapping. Bootstrapping går ud på at udføre den samme estimering mange gange i forskellige tilfældige stikprøver trukket fra det oprindelige datasæt og med samme antal observationer som i de oprindelige data. Dernæst kan man udnytte spredningen i fordelingen af de mange estimater til at skønne usikkerheden i den estimerede størrelse. Denne metode er velegnet i situationer, hvor man ikke umiddelbart kan beregne et mål for usikkerheden, dvs. en standardfejl for estimatet. Desuden er det en konservativ måde at beregne usikkerheden på, hvilket mindsker risikoen for at drage fejlbehæftede konklusioner om forskelle i benchmarkingindikatorerne kommunerne imellem

Konkret for denne analyse udføres bootstrap-proceduren på følgende måde: Fra datasættet på husstands niveau indeholdende de estimerede sandsynligheder for en effektiv udsættelse, $\hat{p}_{ibkt}$, samt den observerede udsættelsesstatus, y_{ibkt} , trækker vi en stikprøve med tilbagelægning, som har samme størrelse, N , som det oprindelige datasæt. På baggrund af denne stikprøve beregnes benchmarkingindikatoren for hver

kommune som beskrevet ovenfor. Denne procedure gentages R gange, hvormed vi opnår R estimater af benchmarkingindikatoren for hver kommune;

$$\hat{I}_k^R = \{\hat{I}_{k,1}, \hat{I}_{k,2}, \dots, \hat{I}_{k,R}\}$$

Den nedre og øvre grænse i et 95-procents-konfidensinterval for benchmarkingindikatoren er givet ved henholdsvis 2,5 og 97,5 percentilen i fordelingen af de R bootstrap-genererede estimater. Disse grænser fortolkes således, at med 95 procents sandsynlighed ligger den sande værdi for benchmarkingindikatoren i dette interval. Et springende punkt ved implementeringen af bootstrap-proceduren er antallet af repetitioner. Der findes ingen klare retningslinjer for antallet af repetitioner, så vi vælger konservativt $R = 5.000$.

VÆGTNING AF OBSERVATIONER I DATAMATERIALET

En udfordring ved de tilgængelige data for fogedsager er, at CPR-nummer ikke indgår. Koblingen af disse data med Danmarks Statistiks registerdata sker dermed på baggrund af den angivne adresse. Da disse adresser er manuelt registeret i en database, er det ikke muligt at identificere personerne i alle fogedsagerne (dette er beskrevet mere fyldestgørende nedenfor i afsnittet om data). Det bevirker, at det datasæt, vi baserer vores analyser på, indeholder færre effektive udsættelser end det faktiske antal. Andelen af sager, for hvilke vi kan genfinde personerne i Danmarks Statistiks registre, varierer mellem kommunerne. Denne variation på tværs af kommuner er en udfordring for estimeringen af benchmarkingindikatoren, dels fordi de estimerede parametre i sandsynlighedsmodellen påvirkes, men vigtigere endnu, fordi benchmarkingindikatoren er en deterministisk funktion af den observerede andel af effektive udsættelser i kommunen. Vi kan ikke sige noget om, hvilke personer vi ikke kan matche, men vi kan udnytte vores viden om de kommunale forskelle i andelen af sager, vi kan matche til at korrigere benchmarkingindikatoren.

Antag eksempelvis to identiske kommuner, hvoraf adresserne på alle effektive udsættelser i den ene kommune matcher Danmarks Statistiks registre, mens kun halvdelen af adresserne i den anden kommune matcher. Benchmarkingindikatoren i kommunen med halvt adresse-match vil uden korrektion være lig med halvdelen af benchmarkingindikatoren i kommunen med fuldstændigt adresse-match. Dermed ser kommunen med dårligt adresse-match ud til at klare sig langt bedre end kommunen med fuldstændigt adresse-match.

Eksemplet viser nødvendigheden af at korrigere data for manglende effektive udsættelser som følge af manglende adressematch. Andelen af sager, hvor adressen kan matches er givet ved:

$$M_{kt} = \frac{S_{kt}^M}{S_{kt}^M + S_{kt}^U}$$

hvor S_{kt}^M angiver antallet af fogedsager, som ender i en effektiv udsættelse i kommune k og år t , for hvilke adressen matcher, og S_{kt}^U angiver antallet af udsættelsessager, for hvilke adressen ikke matcher. Vi udnytter, at vi kan observere denne andel og tildeler observationer med en effektiv udsættelse ($y_{ikt} = 1$) en vægt på baggrund af andelen af effektive udsættelser med adressematch i kommune k i år t :

$$W_{kt}^P = \begin{cases} \frac{1}{M_{kt}} & \text{hvis } y_{ikt} = 1 \\ 1 & \text{hvis } y_{ikt} = 0 \end{cases}$$

Hvis vi for kommune k i år t kan matche 90 procent af de effektive udsættelser, vægtes observationer med en effektiv udsættelse i den pågældende kommune i det pågældende år med således med $W_{kt}^P = \frac{1}{0,9} = 1,1\bar{1}$.

Den anvendte korrektion beror på følgende antagelser: (a) De effektivt udsatte husstande, som vi ikke er i stand til at identificere, er ikke systematisk forskellige fra de effektivt udsatte husstande, som vi observerer i data. (b) Andelen af sager (defineret ved startdato) med adressematch i en kommune-år celle er lig andelen af husstande (defineret ved én husstand pr. år) med adressematch i samme kommune-år celle. (c) Andelen af husstande med adressematch varierer ikke på tværs af boligsektorer (privat/almen). Vi har ingen umiddelbar grund til at tro, at disse antagelser ikke er overholdt.

Det er ligetil at benytte de proportionale vægte W_{kt}^P i estimeringen af sandsynlighedsmodellen samt i den efterfølgende beregning af benchmarkingindikatoren. Det er imidlertid en udfordring at implementere bootstrap-proceduren med vægte som angivet ovenfor. Når man trækker nye stikprøver som led i bootstrap-proceduren, trækkes tilfældige stikprøver med tilbagelægning, og i den situation er proportionale vægte svære at implementere. Derfor beregner vi i stedet følgende frekvensvægte

$$W_{kt}^F = \begin{cases} 100 * W_{kt}^P & \text{hvis } y_{ikt} = 1 \\ 1 & \text{hvis } y_{ikt} = 0 \end{cases}$$

hvor W_{kt}^F afrundes til nærmeste heltal. Det vil sige, at de proportionale vægte transformeres med en faktor 100 til frekvensvægte med to decima-

lers præcision, for eksempel fra $W_{kt}^P = 1,1\bar{1}$ til $W_{kt}^F = 111$. Transformationen fra proportionale vægte til frekvensvægte gør det muligt at vægte datasættet ”på forhånd” ved at duplikere observationer med en effektiv udsættelse. En observation med en observeret effektiv udsættelse i en kommune-år celle med $W_{kt}^F = 111$ duplikeres 111 gange og så fremdeles.

Brugen af frekvensvægte W_{kt}^F frem for de proportionale vægte W_{kt}^P ændrer ikke på det relative forhold mellem det korrigerede antal effektive udsættelser kommunerne imellem. Derimod ændres det relative forhold mellem antallet af effektive udsættelser og antallet af husstande uden en effektiv udsættelse, idet der nu er 100 gange så mange effektive udsættelser i datasættet. I en logit-model påvirker denne ændring i andelen af effektive udsættelser imidlertid kun estimatet for konstantleddet i modellen (King & Zeng, 2001), og dette estimat kan korrigeres på følgende vis:

$$\hat{\alpha}^C = \hat{\alpha} - \ln\left(\frac{1 - \tau}{\tau} \frac{\bar{y}}{1 - \bar{y}}\right)$$

hvor τ er den proportionalt vægtede andel af effektive udsættelser i det oprindelige datasæt (vægtet med W_{kt}^P), mens $\bar{y}$ er andelen af effektive udsættelser i det udvidede datasæt. Ved den efterfølgende beregning af benchmarkingindikatoren, dvs. aggregering til kommunalt niveau, vægtes effektive udsættelser med $\frac{1}{100}$, således at de kommunale gennemsnit beregnes i data med den korrekte andel af effektive udsættelser.

Udvidelsen af datasættet ved W_{kt}^F gør det muligt at udføre gentagne tilfældige stikprøvetagninger i et datasæt med det korrekte forhold af effektive udsættelser kommunerne imellem. Vi trækker således hver stikprøve fra det udvidede datasæt og beregner en ny benchmarkingindikator ved en vægtet aggregering til kommunalt niveau, hvor observerede effektive udsættelser gives vægten $\frac{1}{100}$.

DATA

Data er indsamlet fra to dataleverandører: DSI-Next og Globeteam. Vi har modtaget data for samtlige fogedsager i perioden 2007-13 med følgende oplysninger: Resultatkode, underkode, dato for sagsskridt samt adresse. Vi har anvendt følgende definition på udsættelse: Mindst ét af sagens sagsskridt har underkode mellem 4-6 og resultatkode 171.

Fogedsagerne indeholder ikke CPR-nummer, og derfor er det ikke muligt direkte at udtrække individdata fra Danmarks Statistik. For at udtrække individdata er det nødvendigt at omdanne adresserne fra fo-

gedretterne til BOPIKOM-nr, der i DST-regi definerer den bolig, der er berørt af en udsættelse.

Et BOPIKOM -nr består af fire dele: Vejkode, husnr., etage og sidedør. For at omdanne adressen til en vejkode, såkaldt BOPIKOM -nr, har vi oversat adressen fx Kongelundsvej til en vejkode, der består af fire cifre og herefter sat husnummer på, der består af fire tegn, etage, der består af to tegn, og endelig sidedør, der består af fire tegn.

Den store udfordring i at oversætte adresser til en vejkode er, at adresserne er manuelt indført i fogedretternes sagsbehandlingssystem. De adresser, der var ufuldstændige, udstyret med et forkert postnummer eller stavet forkert, har vi manuelt gennemgået af hensyn til at finde så mange brugbare adresser til at danne BOPIKOM -nr som muligt. Det har været muligt at identificere CPR-numre via adresserne på 76,5 pct. af alle unikke sager. Til sammenligning lykkedes det at matche cirka 60 pct. af sagerne i den første af de tidligere SFI-rapporter om udsatte lejere (Christensen & Nielsen, 2008), mens den tilsvarende andel for den anden rapport var på knap 77 pct. (Høst m.fl., 2012).

I Danmarks Statistik er samtlige CPR-numre udtrukket for en bolig med en fogedsag. CPR-numre er udtrukket fra den dato, hvor fogedsagen er registreret som opstartet¹. Desuden har vi benyttet *Bestillingsregisteret fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter* til at identificere lejere i almene boliger. I vores model, til estimation af benchmarkindikatorer, benytter vi samtlige personer med en effektiv udsættelse, der vedrører en adresse i en almen bolig. Desuden inkluderes alle personer uden en effektiv udsættelse, der bor i en almen bolig per 1. januar i året.

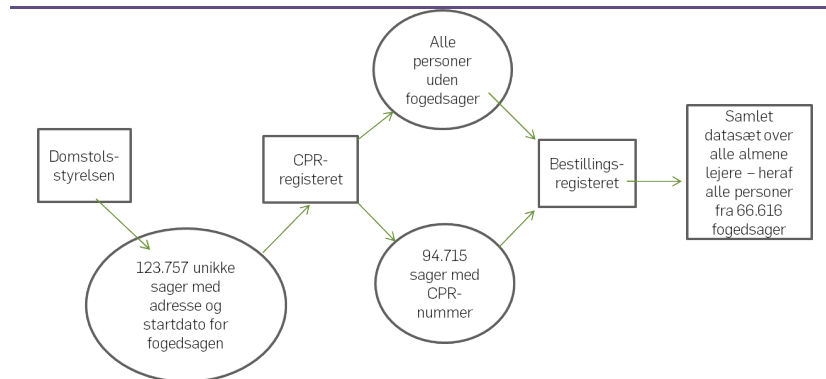
Vi illustrerer denne proces i figur 2.1. Firkanterne symboliserer datasæt, mens cirklerne angiver, hvor mange sager der bliver tilbage efter hver kobling af et nyt datasæt.

---

1. Dette er anderledes i forhold til de to tidligere SFI-undersøgelser hvor vi har udtrukket CPR-nummer en måned før den seneste afgørelsesdato i en fogedsag. Vi har ændret denne udtrækning for at kunne tage højde for, at der kan være beboere, der været flyttet i den mellemliggende periode fra en fogedsag indledes, til den afsluttes.

FIGUR 2.1

Diagram over datasammensætningsprocessen.

TABEL 2.1

Oversigt over antal sager til dataanalyse.

Trin i klargøring	Antal sager
Sager fra Globeteam	55.138 – heraf 49.490 unikke sager
Sager fra DSI-Next	82.741 – heraf 74.267 unikke sager
Unikke sager til CPR-udtræk	123.757
Sager matchet med CPR-nummer	94.715
Sager med CPR-nummer i almene boliger	66.616

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

FORSKELLE I MATCHRATES

Det er essentielt for en benchmarkanalyse, at vi på tilfredsstillende vis tager højde for kommunale afvigelser i, hvor mange sager det er lykkedes os at matche; den såkaldte matchrate.

Af tabel 2.2 fremgår det, at denne matchrate varierer fra 53 pct. til 96 pct., mens 5-procents og 95procents-percentilerne ikke ligger langt derfra. Den gennemsnitlige kommunale matchrate er på knap tre fjerdele. I vores modeller rebalancerer vi derfor vores datasæt ved at vægte udsatte borgere med den inverse kommunale matchrate.

Det er væsentligt at pointere, at den fjerdedel vi ikke kan matche, ikke udelades af vores beregningsgrundlag. Vores model medtager alle beboere i almene boligforeninger, og de personer vi ikke kan matche optræder blot som om, de ikke havde en fogedsag/effektiv udsættelse. På samme vis kan det selvfølgelig ikke udelukkes, at adressekodningen betyder, at nogle personer fejlagtigt optræder som havde de haft en fogedsag og eventuelt en udsættelse. Disse målefejl gør, at vores model mister noget præcision og dermed indeholder større statistisk usikkerhed sammenlignet med en ideel model, hvor variablene antager de korrekte værdier

for alle personer. Disse målefejl kan dog desværre ikke afhjælpes så længe data fra domstolsstyrelsen ikke indeholder CPR-nummer.

TABEL 2.2

Oversigt over matchrate.

Statistik	Matchrate
Minimum	53,1
Maksimum	96,2
5-procents-percentil	57,3
95-procents-percentil	92,2
Median	70,0
Gennemsnit	73,8

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

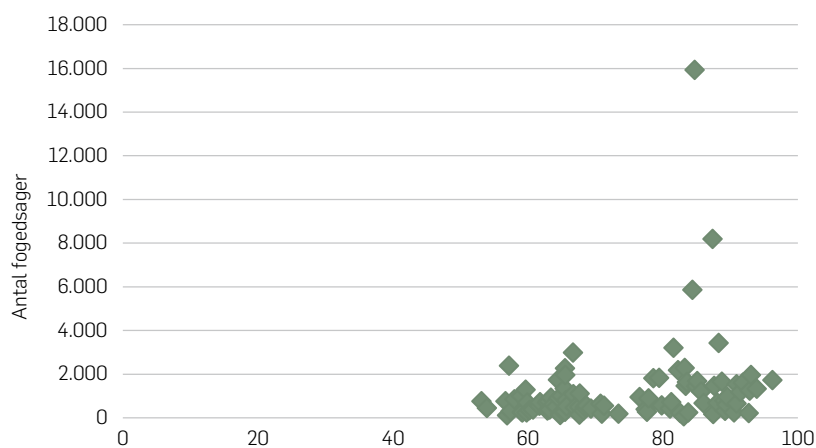
Figur 2.2 viser, at der ikke er en tydelig sammenhæng mellem matchraten i hver af kommuner og det totale antal fogedsager for perioden 2007-2013.

På det grundlag antager vi, at der ikke er nogen bagvedliggende systematik i, at der er bestemte kommuner, hvor der ikke er lykkedes at finde beboere i boliger med verserende fogedsager.

FIGUR 2.2

Sammenhæng mellem matchrates og samlede antal fogedsager 2007-2013.

Procent og antal.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

DATA FRA DANMARKS STATISTIK

De empiriske analyser i notatet bygger på data fra en række administrative registre, herunder befolkningsstatistikken, indkomststatistikken, familie- og husstandsstatistikkerne, uddannelsesstatistikken, landspatientregistret og kriminalitetsregistret.

I modellen, som ligger til grund for estimeringen af benchmarkingindikatoren, inkluderer vi en række variable på husstandsniveau. De tidligere undersøgelser af lejere, der sættes ud af deres bolig, danner udgangspunkt for variabeludvælgelsen på husstandsniveau, idet disse undersøgelser identificerer en række faktorer, som er associeret med risikoen for at blive mødt med en fogedsag (Høst m.fl., 2012, Christensen & Nielsen, 2008). Vi inkluderer information om husstandstype og sammensætning, tilknytning til arbejdsmarkedet, etnicitet, uddannelse, økonomisk situation, flyttemønster og kriminalitet. Tilsammen giver disse variable et detaljeret billede af husstandens socioøkonomiske situation samt tager højde for en række hændelser, som forventes at have en indflydelse på risikoen for at blive sat ud.

Foruden de detaljerede informationer på husstandsniveau inkluderer vi information om boligorganisationens størrelse samt tilstedeværelsen af ledige lejemål inden for organisationen. Endvidere inkluderer vi en række variable på kommunalt niveau, herunder andelen af almene boliger, andelen af lavtlønnede borgere og befolkningstæthed. Det er vigtigt at kontrollere for den slags kommunal variation i borgersammensætningen, idet kommunens borgersammensætning ikke anses for at være direkte relateret til kommunens håndtering af fogedsager og derfor ikke skal påvirke værdien af benchmarkingindikatoren. Variablene er konstrueret som års-variable på alle tre niveauer.

I tabel 2.3 præsenteres en oversigt over de variabler, vi inkluderer i benchmarkingmodellen.

TABEL 2.3

Oversigt over variable i dataanalyse.

Variabel	Beskrivelse	Funktionel form
<i>Variable på husstandsniveau</i>		
Køn	Familieforsørgerens ¹ køn	Binær variabel
Familietype	Der skelnes mellem par som er juridisk forbundet, dvs. ægtepar og registrerede partnere og samboende uden juridisk binding og enlig	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Antal børn i familien	En gruppering af antallet af børn i familien Ingen børn 1-2 børn 3 eller flere børn	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Ændring i familietype	Transitioner i familietype fra 1. januar, året inden fogedsagens start til 1. januar i året for fogedsagens start Fra juridisk forbundet par til samboende uden juridisk binding Fra juridisk forbundet par til enlig Fra samboende uden juridisk binding til single Ingen af de øvrige	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Tilknytning til arbejdsmarkedet	Familieforsørgerens primære tilknytning til arbejdsmarkedet året inden fogedsagens start Selvstændig eller lønmodtager Varige ydelser Dagpenge Kontanthjælp Øvrige	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Etnicitet	Familieforsørgerens herkomst: Danmark, Grønland og Færøerne Mere udviklede lande Mindre udviklede lande	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Uddannelse	Højest fuldførte uddannelsesniveau blandt husstandens voksne familiemedlemmer: Gymnasial Kort videregående Mellemlang og lang videregående	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
Indkomst	Husstandens ækvivalerede ² gennemsnitlige disponible indkomst i året inden, fogedsagens start	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Aktiver	Husstandens ækvivalerede ² gennemsnitlige samlede aktiver den 31. december året inden, fogedsagens start	Binære variable for hvert decil i fordelingen
Passiver	Husstandens ækvivalerede ² gennemsnitlige samlede passiver den 31. december året inden, fogedsagens start	Binære variable for hvert decil i fordelingen
Arbejdsløshed	Den gennemsnitlige arbejdsløshedsgrad for personer over 17 år i året inden, fogedsagens start	Lineær
Indsat i fængsel	En eller flere personer i husstanden blev indsat i fængsel i løbet af året inden, fogedsagens start	Binær variabel
Indlagt på hospitalet	En eller flere personer i husstanden er blevet indlagt på hospitalet i løbet af året inden, fogedsagens start	Binær variabel
Dømt for kriminalitet	En eller flere personer i husstanden blev dømt for kriminalitet i løbet af året inden, fogedsagens start	Binær variabel
Offer for kriminalitet	En eller flere personer i husstanden var offer for kriminalitet i løbet af året inden, fogedsagens start	Binær variabel

(Fortsættes)

TABEL 2.3

Oversigt over variable i dataanalyse.

Variabel	Beskrivelse	Funktionel form
Flyttemønster	Det maksimale antal flytninger for en person i husstanden året inden fogedsagens start, grupperet 0 1 2 eller flere	Hver kategori inkluderes som en binær variabel
<i>Variable på kommuneniveau</i>		
Indbyggertal	Angiver antal borgere i kommunen	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Andel af indbyggere i den arbejdsdygtige alder	Angiver andelen af borgere i kommunen, der er tilgængelige for arbejdsmarkedet	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Andel uden erhvervskompetencegivende uddannelse	Angiver andelen af borgere i kommunen uden erhvervsgivende uddannelse	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Andelen af almene boliger	Angiver andelen af almene boliger i kommunen	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Andel bymæssig bebyggelse	Angiver andelen af borgere, der bor i et område med mere end 200 indbyggere	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
Befolkningstæthed	Angiver hvor mange borgere, der bor i kommunen pr. kvm.	Binær variabel for hvert decil i fordelingen
<i>Variable på boligorganisationsniveau</i>		
Ledige boliger	Angiver, hvorvidt der findes ledige boliger i boligorganisationen, gennemsnit over året	Binær variabel
Antal boliger	Antallet af boliger i boligorganisationen, gennemsnit over året	Binær variabel for hver kvintil i fordelingen
<i>Øvrige variable</i>		
År	Året for observationen. Periode: 2007-2013	Binær variabel for hvert år

1. Familieforsørgeren defineres som den person i husstanden med den største disponible indkomst.
2. Ækvivalensvægte er givet ved OECD modificerede skala (anvendes af Danmarks Statistik og EuroStat), som tilskriver den første person over 14 år i husstanden vægten 1, øvrige personer over 14 år vægten 0,5 og personer under 14 år vægten 0,3.

I den endelige rapport tilføjes modellen yderligere nogle få variable, som det ikke har været muligt for os at få adgang til inden publiceringen af dette notat. Det drejer sig om følgende variable:

TABEL 2.4

Oversigt over variable i dataanalyse.

Variabel	Beskrivelse	Funktionel form
<i>Variable på husstands niveau</i>		
Behandling for stofmisbrug i året	Angiver hvorvidt personen har været i kommunal stofmisbrugsbehandling i året	Binær variabel
Behandling for stofmisbrug siden 1996	Angiver hvorvidt personen har været i kommunal stofmisbrugsbehandling på noget tidspunkt siden 1996	
Behandling for alkoholmisbrug i året	Angiver hvorvidt personen har været i kommunal alkoholmisbrugsbehandling i året	Binær variabel
Behandling for alkoholmisbrug siden 2006	Angiver hvorvidt personen har været i kommunal alkoholmisbrugsbehandling siden 2006	
Behandling for psykisk sygdom i året	Angiver hvorvidt personen har været i behandling for psykisk sygdom i året	Binær variabel
Behandling for psykisk sygdom fem år inden	Angiver hvorvidt personen har været i behandling for psykisk sygdom indenfor de seneste fem år	
Gældrådgivning i boligafdelingen	Angiver hvorvidt der er gældrådgivning i en boligafdeling	Binær variabel

UDVIKLING I FOGEDSAGER OG EFFEKTIVE UDSÆTTELSER

I dette afsnit beskriver vi udviklingen i effektive udsættelser og fogedsager. Først præsenterer vi antallet af unikke sager fordelt over tid, for derefter at belyse i hvilken grad de enkelte kommuner oplever årlige udsving i antallet af sager. Til disse analyser anvendes alle unikke fogedsager vedrørende adresser i én af landets 98 kommuner. Da vi ikke benytter registerdata, kan vi medtage alle sager, uanset om det har været muligt at identificere personerne eller ej. Tallene afviger en smule fra Domstolsstyrelsens opgørelser, hvor den samme sag kan tælle med flere gange, fx hvis der står to beboere på lejekontrakten, er der to sager vedrørende samme bolig, ligesom fogedsager med ukendt adresse, adresse i et fængsel eller adresse på Grønland og Færøerne tæller med.

UDVIKLING I ANTAL FOGEDSAGER FOR 2007-13

Antallet af fogedsager og udsættelser er karakteriseret ved en stigning frem fra 2007-2011, hvorefter antallet af sager falder frem til 2013. Antallet af effektive udsættelser steg fra 3.582 i 2007 til 4.380 i 2010 for derefter at falde til 3.465 i 2013. Samme tendens gør sig gældende for antallet af fogedsager, der steg fra 17.446 sager i 2007 til 18.545 sager 2011 for derefter at falde til 16.100 sager i 2013.

TABEL 3.1

Udvikling i antal fogedsager og udsættelser 2007–2013. Antal.

År	Antal unikke fogedsager	Antal unikke udsættelser
2007	17.446	3.582
2008	18.258	3.946
2009	18.073	4.105
2010	17.920	4.380
2011	18.545	4.010
2012	17.288	3.647
2013	16.100	3.465

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

Antallet af sager på landsplan skjuler, at der i den enkelte kommune kan være meget store ændringer i antallet af sager fra år til år. I tabel 3.2 opdeler vi kommunerne i, hvor stor en procentmæssig ændring der har været i antal fogedsager mellem de enkelte år. Det fremgår, at hvert år har mellem 35 og 44 kommuner, eller knap halvdelen, en ændring på under 10 pct. Dermed har flere end halvdelen af kommunerne hvert år en ændring i antal fogedsager på mere end 10 pct. - enten i positiv eller i negativ retning. De to ekstreme tilfælde, hvor stigningen eller faldet er på mere end 25 pct. opleves sjældnest i 2010, hvor det er tilfældet for 15 kommuner og oftest i 2008, hvor det er tilfældet for 26 kommuner.

TABEL 3.2

Antal kommuner fordelt på den procentvise ændring i antal fogedsager fra året inden. Antal.

Fogedsager	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Fra 2010/11 til 2013
Mere end 25 pct. færre end sidste år	6	8	5	2	11	12	15
Mellem 10 og 25 pct. færre end sidste år	8	24	28	11	28	26	36
Mellem 10 pct. færre og 10 pct. flere end sidste år	43	38	36	35	40	41	31
Mellem 10 og 25 pct. flere end sidste år	17	15	15	29	9	10	7
Mere end 25 pct. flere end sidste år	20	9	10	17	6	5	5
Samlet	94	94	94	94	94	94	94

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

Den sidste kolonne i tabel 3.2 angiver den procentvise ændring fra tidspunktet, hvor der på landsplan var flest sager, her målt ved gennemsnittet af antal sager i 2010 og 2011 til 2013, hvor der var færrest sager på landsplan. 12 kommuner oplever en stigning i antallet af fogedsager på mere end 10 pct. i denne periode.

Det vil sige, at den samlede udvikling i antal fogedsager på landsplan dækker over, at antallet af sager i nogle kommuner i nogle år stiger og falder.

I tabel 3.3 angives de samme kriterier for udsving, blot for antallet af udsættelser. Det fremgår, at der er væsentlig større årlig variation i antallet af udsættelser end tilfældet er for antallet af fogedsager. Således varierer antallet af kommuner, der oplever en ændring på mindre end 10 pct. fra 13 i 2009 til 32 i 2010. Også i ændringerne fra 2010/11 til 2013 er der væsentlig større spredning, idet 18 kommuner oplevede en stigning på mere end 25 pct. i denne periode, mens 25 kommuner oplevede et fald på mere end 25 pct..

TABEL 3.3

Antal kommuner fordelt på den procentvise ændring i antal udsættelser fra året inden. Antal.

Udsættelser	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Fra 2010/11 til 2013
Mere end 25 pct. færre end sidste år	16	23	15	25	24	22	25
Mellem 10 og 25 pct. færre end sidste år	9	17	13	16	18	17	21
Mellem 10 pct. færre og 10 pct. flere end sidste år	20	13	32	22	21	16	21
Mellem 10 og 25 pct. flere end sidste år	14	9	11	10	12	10	9
Mere end 25 pct. flere end sidste år	35	32	23	21	19	29	18
Samlet	94	94	94	94	94	94	94

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

VARIATION I MELLEM KOMMUNER I ANTAL UDSÆTTELSE

I dette afsnit belyser vi de kommunale variationer i antal udsættelser samlet for perioden 2007-2013. Grafer og tabeller er baseret på det samlede antal udsættelser i perioden 2007-2013 for landets 94 største kommuner. De fire små ø-kommuner: Ærø, Fanø, Samsø og Læsø er alle udeladt på grund af for få effektive udsættelser i perioden. Vi benytter det samlede antal udsættelser – uanset om det har været muligt at knytte personer til sagerne eller ej. Idet vi behandler sager, vi ikke kan matche med registerdata på lige fod med de sager, vi kan, er det ikke muligt at tage højde for personlige forhold. På samme vis kan vi ikke skelne mellem almene boliger og private lejemål, hvorfor vi i dette afsnit benytter andelen af samlede udsættelser divideret med antal familier – og *ikke* særskilt for andelen af familier i almene boliger².

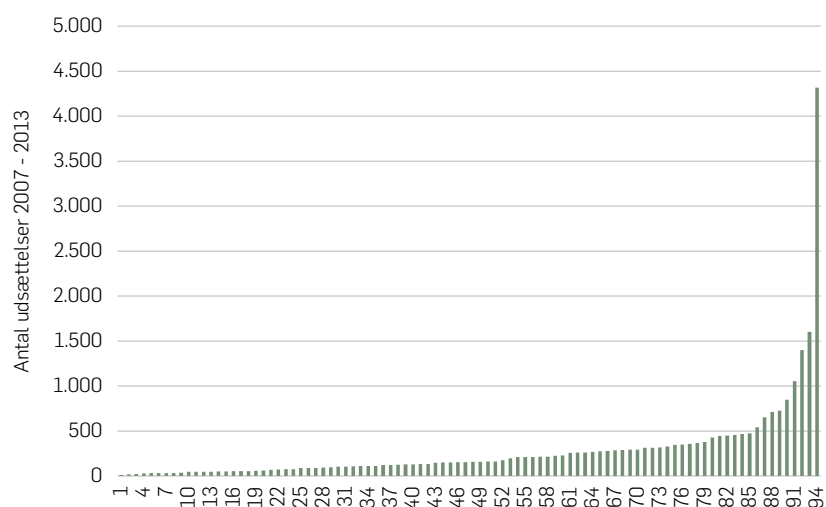
Målt på de samlede antal udsættelser er der en betydelig variation kommunerne imellem. I figur 3.2 viser vi det samlede antal udsættelser i

2. Det ville være optimalt at opgøre antallet af sager i forhold til antal familier i lejebolig, men DST oplyser, at der er fejl i registreringen af ejerforhold for perioden. Hvis vi kunne tage højde for dette, ville spredningen blive noget mindre. Senere i notatet er dette ikke problematisk, idet vi udelukkende ser på almene boliger, hvor tallene er valide.

perioden, sorteret efter antal. Ni kommuner har flere end 500 udsættelser i perioden, mens 30 kommuner har færre end 100. Helt naturligt er der en sammenhæng mellem kommunernes størrelser og antallet af udsættelser. De fem kommuner med flest udsættelser er landets fem største kommuner.

FIGUR 3.2

Fordelingen af kommuner sorteret på samlede antal udsættelser i perioden 2007–2013. Antal.

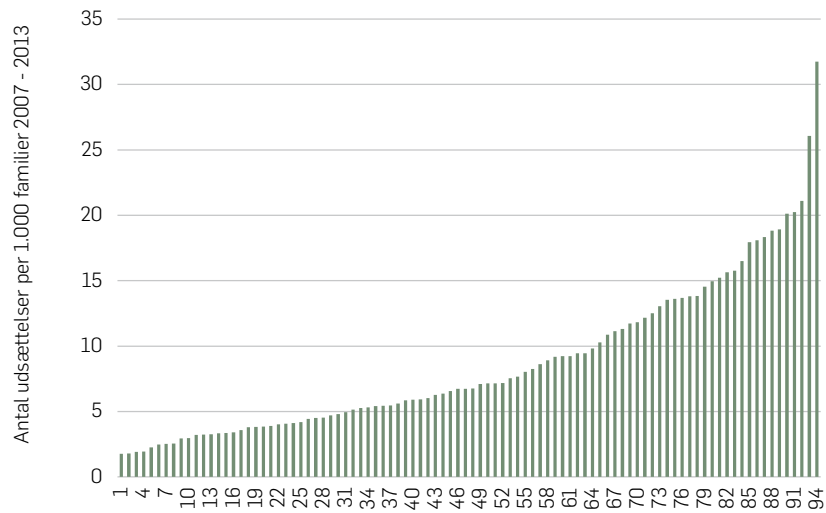
Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

I figur 3.3 viser vi det samlede antal af udsættelser i perioden 2007-2013 divideret med det gennemsnitlige antal husstande bosiddende i kommunen i perioden. Tallet er dernæst skaleret, så det svarer til antal udsættelser per 1.000 familier – eller udsættelsesgrad målt i promille. Figuren viser, at der også er stor variation mellem kommunernes grad af udsættelser – målt i forhold til antal familier. Af tabel 3.4 fremgår det, at den midterste kommune i fordelingen har en udsættelsesgrad svarende til 5 promille af kommunens samlede antal familier. Med de 94 kommuner i vores population svarer 5-procents-percentilen til den femte kommune i fordelingen og 95-procents-percentilen til den kommune med femte-flest udsættelser. For disse gælder det, at ved 95-procents-percentilen udsættes knap ti gange så mange husstande som 5-procents-percentilen, selv når vi kontrollerer for antallet af husstande i kommunen.

FIGUR 3.3

Fordelingen af kommuner sorteret på antal udsættelser i perioden 2007 - 2013 per 1.000 familier i kommunen. Antal.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

TABEL 3.4

Gennemsnit, median og spredning for antal udsættelser i perioden 2007 – 2013. Separat for faktiske antal udsættelser og relativt til antal familier i kommunen. Antal.

	Antal udsættelser 2007-2013	Antal udsættelser per 1.000 familier 2007-2013
Gennemsnit	285,8	8,7
Median	155,5	6,7
5-procents-percentil	33,0	2,4
95-procents-percentil	770,7	19,3

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Domstolsstyrelsen.

RESULTATER AF BENCHMARKINGANALYSE

I dette afsnit præsenterer vi resultaterne af benchmarkinganalysen. Hver kommune er repræsenteret ved ét benchmarkingestimater. Der er ikke tale om et øjeblicsbillede, men derimod en gennemsnitsbetragtning set over hele perioden 2007-2013. Denne fremgangsmåde er nødvendig for at få så mange kommuner med i analysen som muligt. En kommune kan således have gennemgået en udvikling over perioden, enten positiv eller negativ, som ikke kommer til udtryk i de resultater, vi præsenterer her. Den endelige rapport vil indeholde separate analyser af forskellige delperioder. Da usikkerheden på benchmarkingindikatorer stiger markant ved estimationen på baggrund af meget få udsættelser, er disse analyser derfor kun mulige at gennemføre for de kommuner, der har relativt mange udsættelser i disse delperioder.

Benchmarkingindikatorerne er beregnet på baggrund af den samlede population af lejere i almene boliger. Dette svarer til 61 pct. af det samlede antal sager, vi kan knytte CPR-numre til. Vi har foretaget denne restriktion af populationen af flere grunde: i) vi ønsker en homogen population, og almene lejere må antages at være en mere homogen gruppe end samtlige lejere (privatudlejning er underlagt anden lovgivning, ii) kommunerne har større mulighed for at samarbejde med de almene boligorganisationer end med private udlejere, og den estimerede benchmarkingindikator tegner derfor et klarere billede af kommunernes muligheder, end hvis vi inkluderede alle lejere og iii) som nævnt ovenfor kan den samlede lejepopulation vanskeligt præcist defineres på grund af utilstrækkelige og fejlbehæftede data.

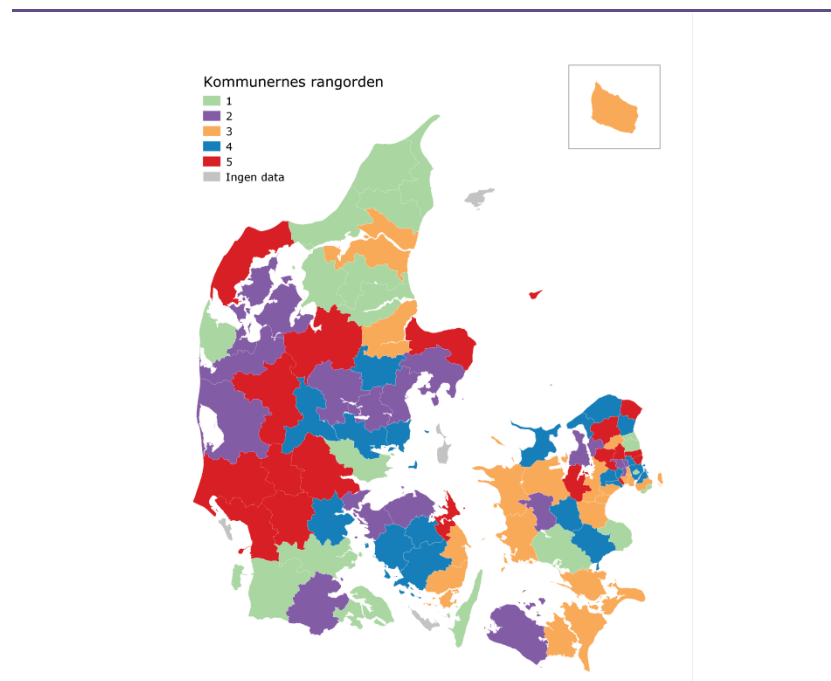
Resultaterne præsenteres ved en gruppering af kommunerne. En sådan inddeling i grupper beror på valg vedrørende antallet af grupper, gruppestørrelse og kriterier for gruppetilhørsforhold. Vi vælger en simpel

og gennemskuelig tilgang til gruppeinddelingen ved at dele kommunerne i fem lige store grupper baseret på de estimerede benchmarkingværdier. Det er således fordelingen af de estimerede benchmarkingværdier, som alene bestemmer grupperne ud fra en beslutning om, at hver gruppe skal indeholde lige mange kommuner.³

Gruppe 1 består af kommunerne med de mindste benchmarkingværdier, altså de kommuner, hvor færrest husstande oplever en effektiv udsættelse relativt til det forventede antal på baggrund af estimeringen af sandsynlighedsmodellen. Gruppe 5 består omvendt af kommunerne med de største benchmarkingværdier, hvor flest husstande oplever en effektiv udsættelse i forhold til det forventede antal. Resultaterne fra estimeringen af sandsynlighedsmodellen på husstandsniveau er vedlagt i bilag 1.

FIGUR 4.1

Geografisk variation i de estimerede benchmarkingværdier.

Anm.: Gruppe 1 består af de kommuner, for hvilke vi observerer færrest effektive udsættelser relativt til det forventede antal baseret på den estimerede model. Omvendt består gruppe 5 af kommunerne med flest observerede effektive udsættelser relativt til det forventede antal. Grupperne 1-4 består hver af 19 kommuner, gruppe 5 består af 18 kommuner.

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

Der er stor geografisk variation i de estimerede benchmarkingværdier, hvilket illustreres i figur 4.1. Af figuren fremgår det, at der i hver landsdel

3. I fravær af de fire ø-kommuner Ærø, Fanø, Samsø og Læsø indgår 94 kommuner i analysen. De 94 kommuner er fordelt med 19 kommuner i gruppe 1-4 og 18 kommuner i gruppe 5.

findes kommuner med store såvel som små benchmarkingværdier, og at kommunerne med omtrent samme benchmarkingværdi ikke lader til at være geografisk tæt forbundet inden for hver landsdel. Endvidere ses det af figuren, at landets fem største kommuner fordeler sig i forskellige grupper: Aarhus i gruppe 2, Aalborg i gruppe 3, København og Odense i gruppe 4 og Esbjerg i gruppe 5.

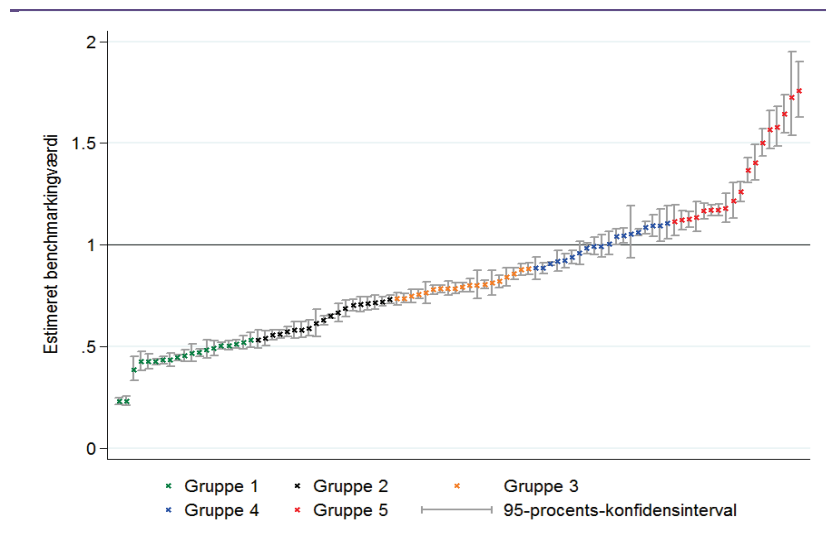
Det er vigtigt at vurdere usikkerheden ved benchmarkingværdien, idet benchmarkingindikatoren er en estimeret størrelse og derfor forbundet med statistisk usikkerhed. I figur 4.2 angives de enkelte benchmarkingestimer, ét for hver af de 94 kommuner i undersøgelsen, farveinddelt efter gruppertilhørsforhold. Kommunerne med de laveste benchmarkingværdier udgør gruppe 1 (grøn), for hvilke vi observerer færrest effektive udsættelser i forhold til forventet baseret på modellen. De grå linjestykker angiver de øvre og nedre konfidensgrænser for de estimerede benchmarkingværdier, og udtrykker dermed usikkerheden ved hvert estimat. Denne usikkerhed afhænger blandt af kommunernes størrelse.

Som nævnt angiver benchmarkingindikatoren det relative forhold mellem den observerede og den forventede andel af effektivt udsatte husstande i en kommune. Er benchmarkingestimatet større end 1 betyder det, at vi observerer en større andel af effektive udsættelser i kommunen end forventet på baggrund af modellens forudsigelser. Er benchmarkingestimatet mindre end 1, betyder det omvendt, at vi observerer færre effektive udsættelser end forventet. En estimeret benchmarkingværdi på 0,9 er således et udtryk for, at den observerede andel af effektive udsættelser udgør 90 pct. af den forventede andel effektive udsættelser.

Benchmarkingestimerne for kommunerne fordeler sig mellem 0,23 og 1,76. De estimerede værdier er imidlertid ikke centreret omkring værdien 1, jf. figur 4.2. Dette skyldes, at antallet af husstande varierer mellem kommunerne, hvorfor kommunerne indgår med forskellig vægt i den bagvedliggende estimering på husstands niveau. Beregningen af benchmarkingestimatet på kommuneniveau bevirker dermed, at benchmarkingestimerne i højere grad fordeler sig omkring landets største kommuner, specielt København. København ligger således i gruppe 4, som også indeholder benchmarkingværdien 1.

FIGUR 4.2

Hver kommunes benchmarkingestimat med angivelse af usikkerhed ved hvert estimat. Farvebaseret gruppeinddeling.

Anm.: De estimerede benchmarkingværdier er ikke centreret omkring værdien 1. Dette skyldes forskelle i kommunestørrelse, hvilket bevirker, at store kommuner vægter tungere end små mindre kommuner i den bagvedliggende estimering på husstands niveau. Benchmarkingestimatene fordeler sig således i højere grad omkring landets største kommuner, specielt København. København ligger således i gruppe 4, som også indeholder benchmarkingværdien 1. Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

Som nævnt indledningsvis i dette afsnit har vi valgt at inddele kommunerne i fem grupper baseret på de estimerede benchmarkingværdier. Af figur 4.2 fremgår det imidlertid, at denne inddeling ikke ligger fuldstændig fast, når der tages højde for usikkerhed. For nogle kommuner overlapper enten den øvre eller nedre konfidensgrænse med én af de tilstødende grupper. Selvom den estimerede benchmarkingværdi udgør den forventede værdi, baseret på modellen, kan det ikke med rimelig statistisk sikkerhed afvises, at en kommune med et sådant overlap i stedet skulle tilhøre en anden gruppe. I det følgende angiver vi derfor både gruppertilhørsforhold baseret på den estimerede benchmarkingværdi samt potentielle overlap med øvrige grupper.

GRUPPE 1

Gruppe 1 er de kommuner, som har markant færre udsættelser, end man umiddelbart kunne forvente givet borgersammensætningen og øvrige baggrundskarakteristika. I tabel 4.1 angives de kommuner, for hvilke den estimerede benchmarkingværdi ligger i gruppe 1, dvs. i den bedste femtedel. Af tabellen fremgår den enkelte kommunes navn (kolonne 1), gruppertilhørsforhold (kolonne 2) samt gruppeoverlap (kolonne 3). I det tilfælde, hvor både den øvre og den nedre konfidensgrænse for den estimerede benchmarkingindikator falder inden for den samme gruppe, er

kommunens gruppetilhørsforhold entydigt bestemt. Hvis enten den øvre eller nedre konfidensgrænse falder inden for en anden gruppe, angives denne gruppes nummer i kolonnen med gruppeoverlap. Kommunerne er listet alfabetisk, idet fokus i denne analyse er på grupperingen af kommunerne fremfor den enkelte kommunes estimerede benchmarkingværdi.

TABEL 4.1

Kommuner i gruppe 1 med angivelse af gruppeoverlap.

Kommune	Gruppe	Gruppeoverlap
Brønderslev	1	
Dragør	1	
Frederiksberg	1	
Frederikshavn	1	
Haderslev	1	
Hedensted	1	2
Hjørring	1	
Hørsholm	1	
Jammerbugt	1	
Langeland	1	
Lemvig	1	
Mariagerfjord	1	
Næstved	1	
Rebild	1	
Rudersdal	1	2
Stevns	1	
Sønderborg	1	
Tønder	1	
Vesthimmerland	1	2

Anm.: Kommunerne inddeles i fem grupper med hver 19 kommuner (gruppe 5 har 18 kommuner). Gruppe 1 indeholder de kommuner, for hvilke forholdet mellem det faktiske og det forventede antal effektive udsættelser er lavest, mens dette forhold er størst blandt kommunerne i gruppe 5. Kommunerne i gruppe 1 klarer sig således bedst i forhold til forventningerne baseret på den estimerede sandsynlighedsmodel. Inden for hver gruppe angives kommunerne i alfabetisk orden. Gruppeoverlap angiver, hvorvidt en kommunes øvre eller nedre konfidensgrænse overlapper med én af de "tilstødende" grupper, hvormed det ikke er muligt entydigt at bestemme kommunens gruppetilhørsforhold. Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

Som det fremgår af tabel 4.1 spiller usikkerheden på de estimerede benchmarkingindikatorer en rolle for en række kommuners gruppetilhørsforhold. For 3 af de 19 kommuner i gruppe 1, Hedensted, Rudersdal og Vesthimmerland, er gruppetilhørsforholdet ikke entydigt bestemt. Det kan således ikke afvises, at disse kommuner i stedet skulle tilhøre gruppe 2. Endvidere kan nævnes, at ingen af landets fem største kommuner tilhører gruppe 1.

GRUPPE 2

Gruppe 2 er de kommuner, som har færre udsættelser, end man umiddelbart kunne forvente givet borgersammensætningen og øvrige baggrundskarakteristika. I tabel 4.2 vises gruppen af kommuner med en estimeret benchmarkingværdi i den næstbedste femtedel af de 94 kommuner, som indgår i analysen. For 8 af de 19 kommuner i denne gruppe spiller den statistiske usikkerhed så stor en rolle, at gruppetilhørsforholdet ikke er entydigt bestemt; tre kommuner kunne i stedet tilhøre gruppe

1, mens fem kommuner i stedet kunne tilhøre gruppe 3. Af tabellen fremgår det endvidere, at landets næststørste kommune, Aarhus, entydigt tilhører gruppe 2.

TABEL 4.2

Kommuner i gruppe 2 med angivelse af gruppeoverlap.

Kommune	Gruppe	Gruppeoverlap
Aabenraa	2	
Aarhus	2	
Ballerup	2	3
Fredericia	2	3
Frederikssund	2	3
Glostrup	2	1
Herlev	2	
Holstebro	2	3
Lolland	2	
Middelfart	2	
Morsø	2	
Nordfyns	2	
Ringkøbing-Skjern	2	
Silkeborg	2	
Skanderborg	2	3
Skive	2	
Sorø	2	1
Struer	2	1
Syddjurs	2	

Anm.: Kommunerne inddeles i fem grupper med hver 19 kommuner (gruppe 5 har 18 kommuner). Gruppe 1 indeholder de kommuner, for hvilke forholdet mellem det faktiske og det forventede antal effektive udsættelser er lavest, mens dette forhold er størst blandt kommunerne i gruppe 5. Kommunerne i gruppe 1 klarer sig således bedst i forhold til forventningerne baseret på den estimerede sandsynlighedsmodel. Inden for hver gruppe angives kommunerne i alfabetisk orden. Gruppeoverlap angiver, hvorvidt en kommunes øvre eller nedre konfidensgrænse overlapper med én af de "tilstødende" grupper, hvormed det ikke er muligt entydigt at bestemme kommunens gruppetilhørsforhold.

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

GRUPPE 3

Gruppe 3 er de kommuner, som har det antal udsættelser, man umiddelbart kunne forvente givet borgersammensætningen og øvrige baggrunds-karakteristika. De 19 kommuner, som udgør midten i rangeringen af de 94 kommuner i analysen, angives i tabel 4.3. Til denne gruppe af kommuner hører én af landets største kommuner, Aalborg, med et entydigt bestemt gruppetilhørsforhold. For otte kommuner i gruppe 3 er gruppetilhørsforholdet imidlertid ikke entydigt bestemt; for fire kommuner er der overlap med gruppe 2, mens fire kommuner overlapper med gruppe 4.

TABEL 4.3

Kommuner i gruppe 3 med angivelse af gruppeoverlap.

Kommune	Gruppe	Gruppeoverlap
Aalborg	3	
Allerød	3	
Bornholm	3	
Brøndby	3	2
Greve	3	
Guldborgsund	3	4
Holbæk	3	4
Hvidovre	3	
Kalundborg	3	
Køge	3	4
Nyborg	3	4
Randers	3	
Roskilde	3	
Rødovre	3	
Slagelse	3	
Solrød	3	2
Svendborg	3	
Tårnby	3	2
Vordingborg	3	2

Anm.: Kommunerne inddeles i fem grupper med hver 19 kommuner (gruppe 5 har 18 kommuner). Gruppe 1 indeholder de kommuner, for hvilke forholdet mellem det faktiske og det forventede antal effektive udsættelser er lavest, mens dette forhold er størst blandt kommunerne i gruppe 5. Kommunerne i gruppe 1 klarer sig således bedst i forhold til forventningerne baseret på den estimerede sandsynlighedsmodel. Inden for hver gruppe angives kommunerne i alfabetisk orden. Gruppeoverlap angiver, hvorvidt en kommunes øvre eller nedre konfidensgrænse overlapper med én af de "tilstødende" grupper, hvormed det ikke er muligt entydigt at bestemme kommunens gruppetilhørsforhold.

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

GRUPPE 4

Gruppe 4 er de kommuner, som har flere udsættelser, end man umiddelbart kunne forvente givet borgersammensætningen og øvrige baggrunds-karakteristika. Kommunerne i gruppe 4 fremgår af tabel 4.4. Denne gruppe inkluderer to af landets største kommuner, København og Odense, begge med entydigt bestemt gruppetilhørsforhold. For otte af de øvrige kommuner i gruppen overlapper tilhørsforholdet med en af de omkringliggende grupper; for tre kommuner er der overlap med gruppe 3, mens fem kommuners tilhørsforhold overlapper med gruppe 5.

TABEL 4.4

Kommuner i gruppe 4 med angivelse af gruppeoverlap.

Kommune	Gruppe	Gruppeoverlap
Albertslund	4	
Assens	4	
Faaborg-Midtfyn	4	
Favrskov	4	5
Faxe	4	
Fredensborg	4	
Gladsaxe	4	5
Gribskov	4	5
Halsnæs	4	
Horsens	4	
Høje Taastrup	4	3
Ikast-Brande	4	3
Ishøj	4	
Kolding	4	
København	4	
Odder	4	5
Odense	4	
Odsherred	4	3
Ringsted	4	5

Anm.: Kommunerne inddeles i fem grupper med hver 19 kommuner (gruppe 5 har 18 kommuner). Gruppe 1 indeholder de kommuner, for hvilke forholdet mellem det faktiske og det forventede antal effektive udsættelser er lavest, mens dette forhold er størst blandt kommunerne i gruppe 5. Kommunerne i gruppe 1 klarer sig således bedst i forhold til forventningerne baseret på den estimerede sandsynlighedsmodel. Inden for hver gruppe angives kommunerne i alfabetisk orden. Gruppeoverlap angiver, hvorvidt en kommunes øvre eller nedre konfidensgrænse overlapper med én af de "tilstødende" grupper, hvormed det ikke er muligt entydigt at bestemme kommunens gruppetilhørsforhold.

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

GRUPPE 5

Gruppe 5 er de kommuner, som har markant flere udsættelser, end man umiddelbart kunne forvente givet borgersammensætningen og øvrige baggrundskarakteristika. I tabel 4.5 fremgår de 18 kommuner, der er i gruppe 5. I denne gruppe indgår en af landets store kommuner, Esbjerg. For fire af de øvrige kommuner i denne gruppe overlapper gruppetilhørsforholdet med gruppe 4.

TABEL 4.5

Kommuner i gruppe 5 med angivelse af gruppeoverlap.

Kommune	Gruppe	Gruppeoverlap
Billund	5	
Egedal	5	
Esbjerg	5	
Furesø	5	
Gentofte	5	
Helsingør	5	
Herning	5	4
Hillerød	5	
Kerteminde	5	4
Lejre	5	
Lyngby-Taarbæk	5	
Norddjurs	5	4
Thisted	5	
Vallensbæk	5	
Varde	5	
Vejen	5	
Vejle	5	
Viborg	5	4

Anm.: Kommunerne inddeles i fem grupper med hver 19 kommuner (gruppe 5 har 18 kommuner). Gruppe 1 indeholder de kommuner, for hvilke forholdet mellem det faktiske og det forventede antal effektive udsættelser er lavest, mens dette forhold er størst blandt kommunerne i gruppe 5. Kommunerne i gruppe 1 klarer sig således bedst i forhold til forventningerne baseret på den estimerede sandsynlighedsmodel. Inden for hver gruppe angives kommunerne i alfabetisk orden. Gruppeoverlap angiver, hvorvidt en kommunes øvre eller nedre konfidensgrænse overlapper med én af de "tilstødende" grupper, hvormed det ikke er muligt entydigt at bestemme kommunens gruppetilhørsforhold.

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

FØLSOMHEDSANALYSE

Gennemgangen af grupperingen af analysens 94 kommuner viser, at gruppetilhørsforholdet ikke er entydigt bestemt for 31 kommuner. Af disse 31 kommuner kunne 14 lige så vel tilhøre en gruppe, som – baseret på denne analyse – klarer sig bedre, mens det omvendte er tilfældet for de øvrige 17 kommuner uden entydigt gruppetilhørsforhold. Det er samtidig værd at bemærke, at landets fem største kommuner alle har et entydigt bestemt gruppetilhørsforhold. Dette er forventeligt, idet værdien af benchmarkingindikatoren, som nævnt, estimeres med større præcision for store kommuner.

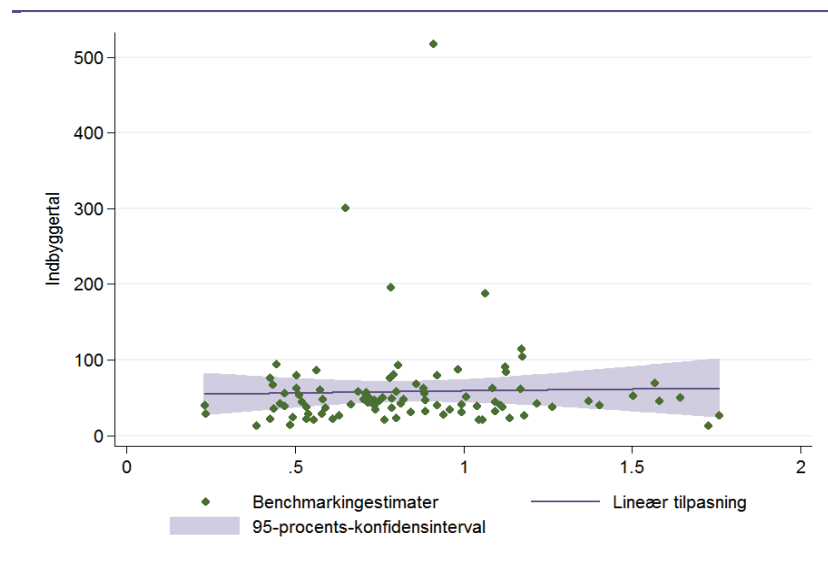
Markeringen af de alternative gruppetilhørsforhold beror på et estimat for den statistiske usikkerhed, som er forbundet med de estimerede benchmarkingindikatorer. I tillæg hertil er det vigtigt at holde sig for øje, at resultaterne kan være følsomme over for faktorer, som ikke inkluderes i modellen, men som kan påvirke risikoen for en effektiv udsættelse. Hvis disse ikke-inkluderede faktorer fordeler sig forskelligt mellem kommunerne, men ikke er direkte relateret til kommunernes håndtering af fogedsager, kan det påvirke resultaterne og give et forkert billede af kommunernes indbyrdes placering. Eksempelvis kunne det tænkes, at større og mindre kommuner adskiller sig markant på en række ikke-observerede faktorer, som påvirker risikoen for en effektiv udsættelse uden at være direkte relateret til håndteringen af fogedsager. Dette synes

ikke umiddelbart at være tilfældet, idet landets største kommuner fordeles sig i forskellige grupper, eksempelvis Aarhus i gruppe 2 og København i gruppe 4. I det følgende undersøges sammenhængen mellem kommunestørrelse og den estimerede benchmarkingværdi nærmere.

I figur 4.3 illustreres for hver kommune sammenhængen mellem kommunens størrelse og den estimerede benchmarkingværdi. Punkterne angiver de estimerede benchmarkingværdier, én for hver kommune. Den indlagte linje angiver den bedste lineære tilpasning til de 94 estimater, mens det skyggede område illustrerer usikkerheden ved denne tilpasning, givet ved et 95-procents-konfidensinterval. Den tilpassede linje angiver, om der er en sammenhæng mellem kommunestørrelse og de estimerede benchmarkingværdier – en positiv hældning betyder, at benchmarkingsestimatet er større i store kommuner, mens en negativ hældning indikerer det omvendte forhold. Det fremgår af figuren, at der ikke er nogen sammenhæng mellem kommunestørrelsen og benchmarkingsestimatet, hvilket indikerer, at modellen i tilstrækkelig grad tager højde for faktorer, som varierer med kommunestørrelse.

FIGUR 4.3

Sammenhængen mellem kommunens indbyggertal og den estimerede benchmarkingværdi

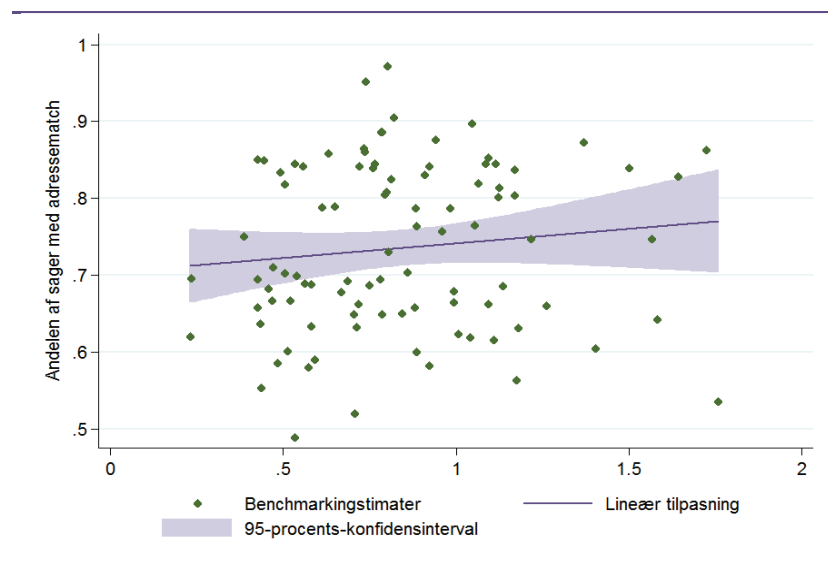
Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

På tilsvarende vis undersøger vi, om benchmarkingsestimaterne afhænger af, hvorvidt vi er i stand til at matche adresser fra forskellige datakilder (Domstolsstyrelsen og Danmarks Statistik). Da et mindre adressematch nødvendiggør en større korrektion af data (se afsnit metode og data), er det vigtigt at sikre sig, at denne variation kommunerne imellem ikke har

haft indflydelse på resultaterne. Figur 4.4 angiver hvert af de 94 benchmarkingestimater over for andelen af adresser, som vi er i stand til at matche (gennemsnitlig andel for hele perioden). Det fremgår af figuren, at der er stor variation i andelen af matchede adresser, men der ses ingen umiddelbar sammenhæng med benchmarkingestimaterne. Dette bekræftes af den lineære tilpasning til de 94 observationer. Linjen har en svagt positiv hældning, men givet den statistiske usikkerhed (det skyggelegte område), kunne linjen lige så vel være vandret eller endda have en svagt negativ hældning. Der kan derfor ikke påvises en sammenhæng mellem benchmarkingestimaterne og andelen af adresser, der kan matches.

FIGUR 4.4

Sammenhængen mellem kommunens andel af matchede adresser og den estimerede benchmarkingværdi

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

De estimerede benchmarkingværdier er altså hverken følsomme over for kommunestørrelse eller graden af adressematch, hvilket bekræfter robustheden af benchmarkingresultaterne. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at resultaterne potentielt kan være påvirket af andre faktorer, som ikke inkluderes i den model, vi præsenterer her. Eksempelvis har vi ikke haft mulighed for at inkludere information om stofmisbrug og psykisk sygdom i modellen. De tidligere analyser på området viser, at begge faktorer er vigtige for forklaringen af risikoen for en effektiv udsættelse. Hvis forekomsten af borgere med stofmisbrug og psykisk sygdom varierer mellem kommunerne, kan udeladelsen af disse variable have betydning for resultaterne. Resultaterne skal derfor fortolkes med dette forbehold in mente.

BILAG

BILAG 1 ESTIMATIONER

BILAGSTABEL B1.1

Koefficientestimer og standardfejl fra den estimerede logit-model.

	Koefficient-estimat	Standardfejl ¹
<i>Variable på husstandsniveau</i>		
År (ref. = 2007)		
2008	0,187 ***	0,004
2009	0,205 ***	0,004
2010	0,338 ***	0,004
2011	0,228 ***	0,004
2012	0,122 ***	0,004
2013	0,157 ***	0,005
Familieforsørger ² er mand	0,583 ***	0,003
Familietype (ref. = par, juridisk forbundet)		
Samboende, ikke juridisk forbundet	0,520 ***	0,008
Enlig	0,998 ***	0,007
Antal børn (ref. = ingen børn)		
1-2 børn	0,346 ***	0,008
3 eller flere børn	0,121 ***	0,010
Interaktioner mellem familietype og antal børn		
Samboende med 1-2 børn	-0,141 ***	0,011
Samboende med 3 eller flere børn	0,145 ***	0,016

(Fortsættes)

BILAGSTABEL B1.1

Koefficientestimater og standardfejl fra den estimerede logit-model.

	Koefficient-estimat	Standardfejl ¹
Enlig med 1-2 børn	-0,423 ***	0,009
Enlig med 3 eller flere børn	-0,331 ***	0,013
Ændring i familietype (ref. = ingen ændring)		
Ægtepar -> samboende	-0,225 ***	0,032
Ægtepar -> enlig	-0,117 ***	0,006
Samboende -> enlig	0,209 ***	0,005
Uoplyst	-0,215 ***	0,007
Familieforsørgers primære indtægtskilde året forinden (ref. = selvstændig eller lønmodtager)		
Varige ydelser	-0,705 ***	0,004
Dagpenge	-0,047 ***	0,008
Kontanthjælp	0,515 ***	0,004
Restgruppe	0,195 ***	0,004
Uoplyst	-0,504 ***	0,042
Familieforsørgers herkomst (ref. = Danmark, Grønland & Færøerne)		
Mere udviklede lande	0,155 ***	0,005
Mindre udviklede lande	0,029 ***	0,003
Uoplyst	-0,336 ***	0,043
Højest fuldførte uddannelse (ref. = mellem- eller lang videregående uddannelse)		
Gymnasial uddannelse	0,842 ***	0,005
Kort videregående uddannelse	0,567 ***	0,005
Uoplyst	1,180 ***	0,006
Familiens ækvivalerede gennemsnitlige disponible indkomst i året forinden (ref. = decil 1)		
Decil 2	-0,210 ***	0,004
Decil 3	-0,297 ***	0,005
Decil 4	-0,290 ***	0,005
Decil 5	-0,315 ***	0,006
Decil 6	-0,375 ***	0,006
Decil 7	-0,405 ***	0,006
Decil 8	-0,471 ***	0,006
Decil 9	-0,575 ***	0,006
Decil 10	-0,676 ***	0,006
Familiens ækvivalerede gennemsnitlige samlede aktiver 31/12 året forinden (ref. = decil 1)		
Decil 2	-0,378 ***	0,003
Decil 3	-0,658 ***	0,004
Decil 4	-0,889 ***	0,004
Decil 5	-1,303 ***	0,005
Decil 6	-1,626 ***	0,005
Decil 7	-1,765 ***	0,006
Decil 8	-2,027 ***	0,007
Decil 9	-1,915 ***	0,007
Decil 10	-1,404 ***	0,006
Familiens ækvivalerede gennemsnitlige samlede passiver 31/12 året forinden (ref. = decil 1) ³		
Decil 4	0,225 ***	0,009
Decil 5	0,444 ***	0,005
Decil 6	0,735 ***	0,004
Decil 7	0,875 ***	0,004
Decil 8	0,897 ***	0,004
Decil 9	0,994 ***	0,004
Decil 10	1,335 ***	0,004
Gennemsnitlig arbejdsløshedsgrad året forinden for personer i husstanden over 18	0,000 ***	0,000
Indsat i fængsel året forinden	0,713 ***	0,005
Indlagt på hospital året forinden	0,122 ***	0,003
Modtaget en strafferetlig afgørelse året forinden	0,581 ***	0,004
Udsat for en forbrydelse året forinden	0,246 ***	0,006
Antal flytninger året forinden (ref. = 0)		

(Fortsættes)

BILAGSTABEL B1.1

Koefficientestimer og standardfejl fra den estimerede logit-model.

	Koefficient-estimat	Standardfejl ¹
1	1,988 ***	0,003
2	3,013 ***	0,004
3 eller flere	3,525 ***	0,006
<i>Variable på kommuneniveau</i>		
Indbyggertal i kommunen (ref. = decil 1)		
Decil 2	0,0825 ***	0,012
Decil 3	0,070 ***	0,010
Decil 4	0,222 ***	0,012
Decil 5	0,135 ***	0,013
Decil 6	0,257 ***	0,011
Decil 7	-0,046 ***	0,011
Decil 8	0,147 ***	0,011
Decil 9	-0,204 ***	0,011
Decil 10	-0,138 ***	0,011
Andel 17-66 årige i kommunen (ref. = decil 1)		
Decil 2	-0,160 ***	0,011
Decil 3	-0,158 ***	0,011
Decil 4	0,004	0,011
Decil 5	-0,003	0,011
Decil 6	-0,192 ***	0,011
Decil 7	0,169 ***	0,011
Decil 8	0,166 ***	0,011
Decil 9	0,381 ***	0,011
Decil 10	0,047 ***	0,012
Andel uden erhverskompetencegivende uddannelse i kommunen (ref. = decil 1)		
Decil 2	0,186 ***	0,008
Decil 3	0,180 ***	0,009
Decil 4	0,632 ***	0,010
Decil 5	0,370 ***	0,010
Decil 6	0,464 ***	0,010
Decil 7	0,284 ***	0,011
Decil 8	0,431 ***	0,010
Decil 9	0,654 ***	0,012
Decil 10	0,412 ***	0,012
Andel almene boliger i kommunen (ref. = decil 1)		
Decil 2	-0,491 ***	0,013
Decil 3	-0,533 ***	0,012
Decil 4	-0,391 ***	0,012
Decil 5	-0,147 ***	0,012
Decil 6	-0,247 ***	0,012
Decil 7	-0,146 ***	0,012
Decil 8	-0,483 ***	0,012
Decil 9	-0,599 ***	0,012
Decil 10	-0,689 ***	0,013
Andel bymæssig bebyggelse i kommunen (ref. = decil 1) ⁴		
Decil 2	0,159 ***	0,013
Decil 3	-0,157 ***	0,014
Decil 4	-0,351 ***	0,014
Decil 5	-0,116 ***	0,015
Decil 6	-0,124 ***	0,015
Decil 7	0,404 ***	0,018
Decil 8	0,517 ***	0,022
Decil 9	0,251 ***	0,024

(Fortsættes)

BILAGSTABEL B1.1 FORTSAT

Koefficientestimer og standardfejl fra den estimerede logit-model.

	Koefficient-estimat	Standardfejl ¹
Befolkningstæthed i kommunen (ref. = decil 1)		
Decil 2	-0,340 ***	0,013
Decil 3	0,072 ***	0,012
Decil 4	-0,022	0,012
Decil 5	0,243 ***	0,013
Decil 6	0,466 ***	0,013
Decil 7	0,296 ***	0,016
Decil 8	0,654 ***	0,021
Decil 9	0,927 ***	0,023
Decil 10	0,983 ***	0,023
<i>Variable på boligorganisationsniveau</i>		
Ledige boliger i boligorganisationen (ref. = 0)		
Ledige boliger (flere end 0)	0,401 ***	0,003
Uoplyst	1,690 ***	0,004
Antal boliger i boligforeningen (ref. = kvintil 1)		
Kvintil 2	0,017 ***	0,005
Kvintil 3	0,039 ***	0,005
Kvintil 4	0,097 ***	0,005
Kvintil 5	0,183 ***	0,005
Observationer ⁵	7.699,151	
Pseudo R ²	0,518	
* p<0,05, ** p<0,01, *** p<0,001		

Anm. * p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001.

1. De rapporterede standardfejl på de estimerede parametre tager ikke højde for, at der inkluderes variable, som varierer på forskellige niveauer. Der er derfor risiko for, at standardfejlene er underestimerede, hvormed estimererne potentielt ser mere signifikante ud, end de er. Man skal derfor være varsom med at drage konklusioner om inferens på baggrund af de rapporterede standardfejl. Denne underestimering af standardfejlene er ikke et problem i forhold til estimeringen af benchmarkingværdierne, idet vi estimerer usikkerheden for disse ved en bootstrap-procedure (se metodeafsnittet for en gennemgang).
2. Familieforsøgeren defineres som den person i husstanden med den største disponible indkomst.
3. Indeholder færre end 10 deciler, idet en stor del af observationerne ikke har gæld målt ved denne variabel - disse observationer grupperes i decil 1.
4. Indeholder kun 9 kategorier, da andelen af bymæssig bebyggelse er 100 pct. for mere end 10 pct. af observationerne.
5. Estimeringen er foretaget på det udvidede datasæt, som er korrigeret for manglende adresse-match (se metodeafsnit).

Kilde: Data fra Domstolsstyrelsen samt Danmarks Statistik. Egne beregninger.

LITTERATUR

- Christensen, G. & T.N. Heien (2008): *Hvorfor lejere bliver sat ud af deres bolig. Og konsekvenserne af en udsættelse*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, 08:09.
- Høst, A. B. Boje-Kovacs, D.L. Stigaard & T. Fridberg (2012): *Når fogeden banker på. Fogedsager og effektive udsættelser af lejere*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, 12:27.
- King, G. & L. Zeng (2001): "Logistic Regression in Rare Events Data". *Political Analysis*, vol. 9(2), s. 137-163.